

Haber:

Dünya Bankası Endonezya Ülke Direktörü Satu Kahkonen, yoksulluk sınırının günlük kişi başına 1,9 Dolardan kişi başına 3,2 Dolara çıkarılmasını talep etti ve şunları söyledi: “Şimdi yoksulluğun tanımını genişletmeyi düşünmenin zamanı geldi. Bu da örneğin şu anda kullanılan 1,90 ABD Doları sınırı yerine uluslararası yoksulluk sınırı olan 3,20 ABD Doları kullanılabilir.” Bunun nedeni, düşük-orta gelirli ülkelerin yoksulluk sınırını günlük 3,20 ABD Doları olarak belirleyip kullanmasıdır. Aynı zamanda şu anda Endonezya, üst orta gelirli kategorisinde veya Endonezya'nın Gayri Safi Yurtiçi Hasılası (GSYİH) ya da kişi başına düşen Gayri Safi Yurtiçi Hasılası 2022 yılında 71 milyon Endonezya Rupisi veya 4.783 ABD Dolarına ulaşan üst orta gelirli bir ülke olarak listelenmiştir. Endonezya Maliye Bakanı Sri Mulyani ise ivedilikle şöyle bir yanıt verdi: “Şayet 3 ABD Dolarını kullanırsak, Endonezyalıların yüzde 40'ı fakirlik noktasına ulaşacaktır.”

Yorum:

1- Dünya Bankası'na göre Endonezya, aşırı yoksulluk oranını 2002'de yüzde 19'dan 2022'de günde 1,90 ABD Doları yoksulluk sınırıyla yüzde 1,5'e düşürmeyi başarmıştır. İlk bakışta Endonezya'daki yoksul insan sayısında azalma varmış gibi görünse de kullanılan standardın kişi başı günlük sadece 1,9 Dolar olduğu ortaya çıkmaktadır. Elbette bu, hayatın asgari gereklilikleriyle örtüşmeyen bir standarttır. Dolayısıyla Maliye Bakanı Sri Mulyani'nin açıklaması, şayet endeks kişi başına günlük 3,2 Dolara yükseltilmiş olsaydı, Endonezya'da hala çok fazla yoksulluk olacağına dair dürüst bir itirafıdır.

2- Yoksullar, yiyecek, giyecek ve barınma gibi temel ihtiyaçlarını karşılamaya yetecek kadar parası olmayan kişilerdir. Dolayısıyla temel ihtiyaçlarını karşılamak için ihtiyaç duyduğundan daha azını alan kimse, fakirlerden sayılır. Nitekim bir kişinin bir öğün için 20.000 Rupie ile basit bir yemek yiyebileceğini varsayarsak bir insanın temel ihtiyaçlarını rahatlıkla karşılayabilmesi için minimum ihtiyaçlarını hesaplayabiliriz. Genel olarak Endonezyalılar günde 3 kez yemek yerler. O zaman bir aylık yemek için 1.800.000 Endonezya Rupisine ihtiyaç vardır. Bu da giyim için aylık harcamanın yaklaşık 25.000 Endonezya Rupisi olduğu anlamına gelmektedir. Basit ama nezih bir evin aylık kirası yaklaşık 1.500.000 Endonezya Rupisidir. Örneğin kişinin bir karısı ve iki çocuğu varsa, bir ev kiralamak için her birinin ayda 500.000 Rupie ihtiyacı vardır. Dolayısıyla bir kişinin asgari temel ihtiyaçları, yani yiyecek, giyecek ve barınmayı karşılamaya yönelik toplam harcaması, kişi başına aylık yaklaşık 2.125.000 Endonezya Rupisidir. Şu anda bir Dolar 15.000 Rupie eşdeğerdir, yani kişi başına toplam aylık harcama 141,67 Dolardır. Bu nedenle minimum ihtiyaçları karşılamak için bir bireyin günde yaklaşık 4,72 Dolara ihtiyacı vardır. Bu nedenle kişi başına günlük 1,9 ABD Dolarını bir yana bırak, maksimum 3,2 ABD Doları bile Endonezya'da kişi başına düşen asgari temel ihtiyaçları karşılaması imkansızdır. İşte “yapısal yoksulluk” olarak adlandırılmasının nedeni budur. Yoksulluk gerçeğiyle ilgili yetkililerin örtbas ettiği birtakım şeyler olduğu açıktır. Şayet kriter-ölçü yanlış olursa insanlar nasıl refah içinde olsunlar ki?!

3- Öte yandan bir açık olduğu net ortada. Endonezya'nın En Zengin 50 Kişisi başlıklı Forbes raporuna göre, 2022'de Endonezya'daki en zengin 50 kişinin serveti 180 milyar ABD Dolarına veya 2.815 trilyon Rupie ulaşacaktır. Bu rakam, sadece 162 milyar Dolar olan geçen yıla kıyasla çok daha yüksektir. Ulusal Yoksulluğun Azaltılmasını Hızlandırma Ekibi, Endonezya'daki zengin olan %1'in, ulusal varlıkların %50'sini kontrol ettiğini açıkladı. Bu durum 2023 yılı sonuna kadar pek değişmeyecek. Yine bu durum, yapısal yoksulluğun yanı sıra ülke servetinin idaresinin de adaletsizliklerle dolu olduğunu göstermektedir.